

Nevyzpytatelná cesta

Petr Spálený

1. Zase už mě vysadili, na pobřeží neznámého světadílu
A já steží můžu tušit, co mě čeká
Na pospas nechali mě nebezpečím, bezejmenným nástrahám a divným

řečím, nevím kam jdu, prostě někam

Nepochopitelná, i když věčně stejná cesta
Nevyzpytatelná, nevyzpytatelná pouť

Za krajně pochybného doprovodu mapy s množstvím bílých míst
jdu dál do nitra nových světů
Podél cesty zatím jenom matně tuším, kmeny starých chmatáků i
dobrých duší, moulů a smíšků i zlých skřetů

R:

2. Jsem Francisco Pizzaro, a kouzelníci domorodců věří
že mám pod čepicí skoro všechno, což tam vůbec nemám
Kde co mě mýlí, já však nedovolím, aby na mě někdo poznal že
se divím
všem nevyzpytatelným změnám

Když si potom ranní mlha sedne, spatřím v dáli masiv jménem o
dpoledne
podle mapy za ní leží vlašné moře zvané večer.
K němu mířím, třístapětašedesátkrát za rok, šířím zprávu, že
jsem to
přežil

R: Nepochopitelná, i když věčně stejná cesta
nevyzpytatelná, nevyzpytatelná pouť.